

Измене на водичу за Пењање у Србији - 1.0.

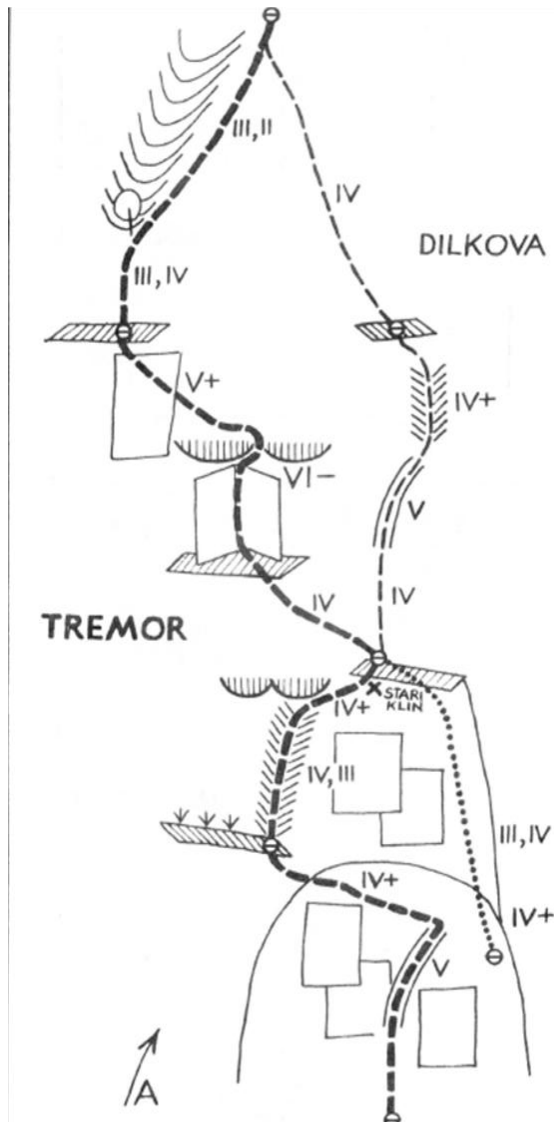
Све измене и допуне су урађене према редоследу којим се смерови/пењалишта налазе у водичу. Овим путем се захваљујемо свима који су нам упутили своје конструктивне критике и тиме допринели даљем искораку према крајњем циљу - постојање што тачнијег и прецизнијег водича за пењање у Србији.

Горњачка клисура:

* смер **Кики – Бонго (стр. 67)**: уместо имена првог пењача Предрага Костића треба да стоји **Бранко Падежанин**. (извор: Александар Аничин)

* смер **Лијана (стр. 69)**: У кључном другом растежају, у горњем делу, уместо оцене А1 након VI треба да стоји **VI+**. Детаљ је попет слободно од стране првих пењача. (извор: Александар Аничин)

* смер **Дилкова и Тремор (стр. 75)**: према савету првих пењача опис смера је тачнији у часопису „Смер“ – скица десно.

Борски стол: - без додатних коменатара.

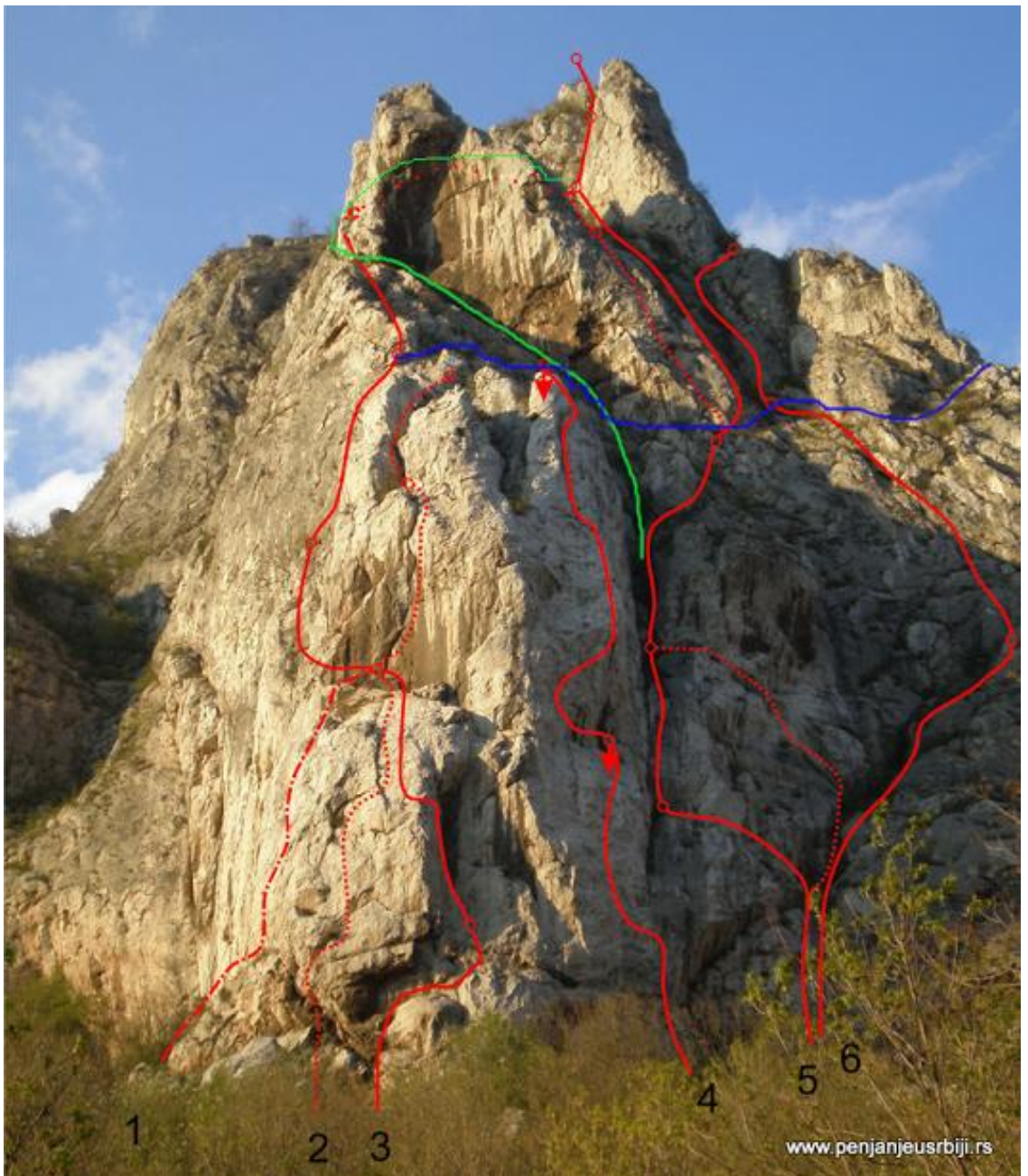
Сићевачка клисура:

* смер **Гоцин (стр. 133)**: уместо имена првог пењача П.Стојановић треба да стоји **Горан Стојановић**. (извор: Предраг Костић)

* смер **Гертруда (стр. 134)**: погрешно је уцртана линија смера. Корекција урађена зеленом линијом (смер 5). У горњем делу смер Гертруда (зелена тачкаста линија) иде још којих пар метара даље (лево) од жљеба смера Баџина кантна (смер 3.) и паралелна је са њом. (извор: Предраг Костић)

* смер **Ескиважа (II-III)**: на истој фотографији доцртана је плавом линијом од стране Предрага Костића као и претходни смер. Почетком 80-их (80/81) често је коришћена за силаз или спајање више смерова током једног дана. (извор: Предраг Костић)

* смер **Лева и Десна Кобра (стр. 161)**: приступ смеру је сипаром између 4 и 5 тунела, а не као што је наведено иза 5 тунела. Напомена и опрез: Доњи део гребена до рачве између Лево и Десне Кобре је нешто тежи од наведеног у опису смера. Такође, у

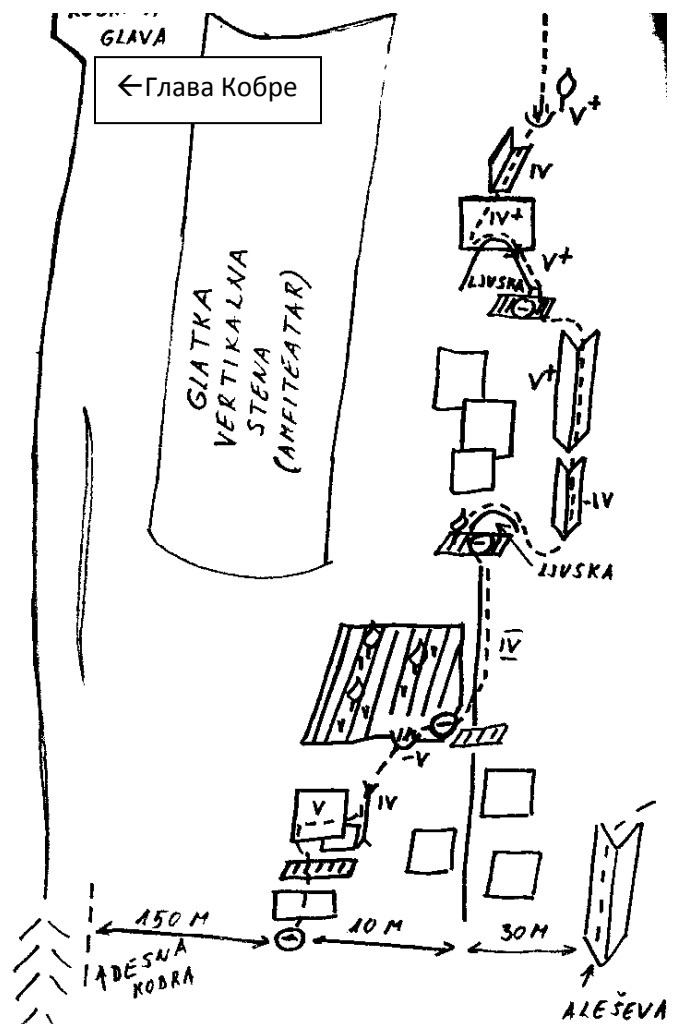
првих неколико десетина метара приступа – камење са сипара пада право на пут! (извор: Стеван Обрадовић)

* смер **Челик Раднички 5+/5**; недостаје у водичу. Први пењачи: Аца Сарач, Милан Љубојевић (30.03.2000.). Према речима првих пењача један од најлепших у клисури. Има око 10м дилфер пењања као у Јосемитима. Опис и скица од првих пењача. (извор: Милан Љубојевић)

Приступ: Путем према Пироту до иза стуба Кобре. Десно од стуба Кобре је омањи амфитеатар, а десно од амфитеатра опет други маркантни стуб. Смер се протеже по овом стеберу. Тридесетак метара даље десно је Алешев смер. Први растежај по плочама са леве стране, други по средини, трећи по жљебу са десне стране, а четврти по пукотинама и плочама у вршној глави стуба. Да би се приступило подножју, скренути са пута у јаругу иза Кобре, па десно на широки гребен у упадницу стуба. Њиме до подножја стуба.

Опис: Са леве стране стуба налази се широка, коса затрављена полица са неколико дрвета. Изнад њих су крушљиве плоче. Улаз у левом рубу тих плоча. Након неколико метара треба прећи удесно (крушљиво, V) до пукотине. По пукотини (IV) до слабо изражене рупе. Из рупе преко трбуха (V-) до дрвета на полици. Мало горе па десно на брид стуба (III). Право горе средином стуба (IV) до великог дрвета у подножју стрмих плоча. Траверза у десно преко љуске (IV) у обрастао жљеб. Кроз његов доњи обрасли део (IV) до подножја вертикалног дела. Кроз диедар (V+, 10м) на полицу и њоме лево на добро стајалиште у подножју пукотине-љуске. Осигуравалиште. Пукотином (V+, кључно место) до врха љуске. Мало у лево па преко плоче са хемиским пукотинама (IV) до жљеба нагнутог у десно. Њиме до краја на лакши терен.

Силаз: Као за Кобру

* смер **Мира (стр. 172)** али важи и за остале смерове из '50.- и '60.-тих година где није забележено понављање након наведеног периода - бити опрезан са наведеним оценама. Према речима

објављено : 27.07.2014.

Предрага Костића, пењачи тог периода често нису правили разлику између слободног и техничког пењања па је V+ обично могло да значи A1, а VI исто тако A2. То јест, ретко су детаљи тежи од V пењани слободно у то време. По истом питању Милан Куљај (пењач наведене генерације) је током свог предавања у Београду дао објашњење да је оцена VI- значила лествичарење на плочи, VI у превису, а VI+ у плафону. Без обзира која је варијанта тачна у наведеним смеровима бити опрезан.

* смер **Прво скочи па реци хоп**; оцене описа смера и скице се не слажу. **Други растежај** је тежине **IV+**, а не VI+ и **трећи растежај VI-**, а не IV-. (извор: Предраг Костић)

* смер **Камински (стр. 178)**: оцене описа смера и скице се не слажу. Смер је оцене **IV у P2 и IV- у P3** као што је на скици, а не VI и VI- као што је наведено у опису смера. (извор: Александар Аничин)

* смер **Смешак (VI-/V, 55m)** - Јечава; Милан Смиљанић, соло 16.11.2013.

Смер се налази у Јечави, десно од Антитезе у следећем блоку. Улаз III, па пењање по кратком камину- жљебу, након кога је добро дрвце за међуосигурање. После тога све превиснији жлеб са пар добрих места за френдове (ил боље бонгове), потом пукотина, превисни излаз на травнату поличицу (најопаснији део, без међуосиг.), па шира пукотина (off-width), мало оборена. Излаз горе на терен III, по коме на врх. Силаз окол по сипару. (опис и фотографија: Милан Смиљанић)

Овчарско-Кабларска клисура: - без додатних коменатара.

Београд: - без додатних коменатара.

Грдоба:

* смер **Ј*** вас Раднички (стр. 259):** Душан Бранковић, коментар – „Смеру смо дали име Чикс (Милош Чикић, прим.аут) и ја. Наравно прво смо га попели, штоно би рекли, трад, после га је неко избушио, ја га после нисам ни пењао, видим да је VII-, појма немам, није било тако тешко или сам био много бољи :). Тај смер је ионако зезање, пењали смо га из зајебанције да у сред Ваљева убодемо нешто old school. Име пак није зајебанција и представља наш однос према свему кроз шта смо прошли. Наиме од кад сам ја почео да пењем чега год бих се ухватио, нашао се неки паметњаковић да ми каже да су то они из Радничког попели, како су они пре такве ствари пењали час посла, и уопште Раднички је био неко покриће за све што људи сада не раде пошто је, јел, неко из Радничког пре урадио. Неким од тих предавања како то не може без три тачке ослонца си и ти присуствовала :). Мени је лично одувек позната историја самог друштва али назив смера није уопште упућен Радничком него свим оним секаперсама којима Раднички служи да кењају по раду других људи и као изговор да ништа не ураде пошто је све већ урађено од стране суперљуди из Радничког. Нисам мислио да то исправљам да не испада да се нешто правдам али ето можда није лоше, кад сте већ питали :), да знате да ваш другар није нека сељачина која нема појма, већ је ето и тим именом покушао да испровоцира још један корак даље од 60тих година прошлог века.“

Јелашничка клисура: - без додатних коменатара.

Кањон Ресаве: Познато је да је од тренутка издавања водича направљено још неколико десетина спортско - пењачких смерова.

стр. 302 – текст о Миланки Коларски је у целости преузет из часописа „Кроз планине“ из 1959. године. Ова информација је већ наведена на стр. 340 водича али овим путем желимо још једном да истакнемо да је текст преузет, а не написан од стране аутора.

Пријеполје: - без додатних коменатара.

Дубочка пећина: - без додатних коменатара.

Места даљих инспирација:

* смеровима бр.1 и бр.2 у кањону Вучјанке , **Mountains of the Moon** и **Season of the Witch** (стр. 329) грешком су **замењена имена првих пењача**. Стена Вучјанке је вероватно виша од 50м, а приступни жљоб до полице од које почињу смерови је тежине око II. Због лошијег хвалитета штампе слике у водичу, понављамо оригинално уцртане смерове у кањону Вучјанке. (извор: Предраг Костић)

Стр. 332 – Аутор доње десне фотографије је **Марија Блануша**, а не С.Вујић.

Стр. 341 - Легенди симбола треба да стоји **С** за **сидриште**.